

димитъ, за които се прѣдвижда затворъ не по-малко отъ една година ;

2) задълженитѣ по закона да подържатъ и отхранватъ други лица (дѣца, сирачета, родители и т. н.), било че чрѣзъ емигрирането си ги изоставятъ или лишаватъ отъ срѣдства за живѣние ;

3) находящитѣ се подъ властѣта на другиго (бащинска, опекунство, попечителство), безъ да се сдобиятъ съ съгласието на тоя отъ когото зависятъ, или при липса на такъвъ — съ съгласието на надлѣжния мирови сѣдия ;

4) момчетата по-долу отъ 15 г., прѣдъ опасенията че ще бждатъ употребени на занятия въ опасни или врѣдни за здравието имъ индустриални завѣдения, и момичета — прѣдъ страха че ще бждатъ подлагани на проституция.

Тия които, въпрѣки горнитѣ разпореждания, водятъ или пращатъ въ чужбина дѣца за да ги употребяватъ на работи като акрабатство, свирачество, просѣчество и т. н., или пѣкъ въ опасни за здравието имъ индустрии ; тия които подбуждатъ момиче да емигрира за проституиране, и най-послѣ, тия които спомагатъ нѣкакъ си за емигрирането на лица на които е забранено излизането вънъ отъ прѣдѣлитѣ на Кралството, сж строго наказуеми отъ закона.

Кѣмъ кого трѣба да се обърне емигрирующия за свѣдения.

Прѣди да се рѣши да емигрира, селенина или работника трѣба да се увѣдоми за условията на страната кѣмъ която ще емигрира, за рода на работата която той мисли че ще намѣри, за съотечественницитѣ си които сж или сж били вече тамъ, и най-послѣ за начина по който послѣднитѣ сж били третирани въ тая страна или по който сж намѣрили занятия въ нея.